
Kyrkomötet

Motion 2022:28

av Tomas Rosenlundh och Karin Janfalk

Avståndstagande från omprogrammering av sexuell läggning och könsidentitet

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uttala att Svenska kyrkan med självklarhet tar avstånd från all form av verksamhet som syftar till att ”bota” eller omprogrammera sexuell läggning och/eller könsidentitet.

Motivering

I ett uttalande av biskopsmötet daterat i mars 2022 lyfter Svenska kyrkans biskopar frågan om vigselrätt, vigselplikt och vigningsansvar. Uttalandet har kommit till efter de senaste årens debatt om huruvida nya präster med automatik fortsatt ska ha möjlighet att välja bort samkönade par i samband med vigsel eller inte.

Grundtesen för biskoparna är att prästerna frivilligt ska ansluta sig till linjen att med glädje viga samkönade par. I Svenska kyrkan har under åren som gått allt fler blivit positiva till att viga par av samma kön och idag är det fler präster som gärna viger samkönade par än vad som krävs för att täcka behovet. Detta är gott, men i biskopsmötets uttalande går biskoparna tillbaka till 2005 års kyrkomöte där kyrkomötet fastslog att det är uteslutet att fördöma den homosexuella personen eller att skuldbelägga den homosexuella orienteringen, att Svenska kyrkan aktivt ska motverka diskriminering av personer på grund av sexuell orientering, att Svenska kyrkan inte bör sanktionera eller driva en organiserad verksamhet i syfte att ”bota” homosexuella från deras läggning och att ett liv i partnerskap inte är ett motiv för att vägras vigning till kyrklig tjänst. (KsSkr 2005:2).

I samband med beslutet 2009 konstaterade kyrkomötet att ingen diskriminering av samkönade par får förekomma, vare sig genom ord eller handlingar. Idag är det en och samma vigselordning för par av olika kön och par av samma kön. Hela biskopsmötet står bakom kyrkomötets beslut 2009 och den gemensamma målbilden i fråga om vigsel är att alla präster med glädje och av fri vilja viger par av olika kön liksom par av samma kön.

Vi vill instämma i biskopsmötets målbild, att gå mot en frivillighet som på sikt leder till att alla präster är villiga att inte göra någon skillnad på vem du är eller vad du är. Vi menar dessutom att vårt förslag till uttalande av kyrkomötet också leder till en undervisning och förkunnselse som inte förminskar och förtrycker personer utanför heteronormen. Att samkönade par inte ska diskrimineras måste gälla alla sammanhang och inte bara vigselssammanhanget. Det vill säga också samkönade par i arbetslaget, konfirmandgruppen, gudstjänstgemenskapen et cetera behöver skyddas från diskriminering.

Det som är olyckligt och som betonas i biskopsmötets uttalande, är beslutet från 2005 då kyrkomötet med dåtidens ögon uttalade sig om att Svenska kyrkan inte bör sanktionera eller driva en organiserad verksamhet i syfte att ”bota” homosexuella från deras läggning.

Det här beslutet gör att uttalandet blir otydligt eftersom det finns en möjlighet att i de bestämmelser som idag råder göra just detta – att argumentera emot det som är en individs egen inre övertygelse om sin egen identitet och vilja att forma sitt liv också i äktenskap.

Vi vet idag att homofobin är utbredd runt om i världen och det räcker med att låta våra blickar gå österut mot Ungern, Belarus och Ryssland. Det räcker för att förstå att frågan på intet sätt är utagerad. En kamp för människans lika värde är idag lika aktuell som den var i början av 2000-talet.

För att göra Svenska kyrkan trovärdig är det därför av största vikt att denna attsats från 2005 får stå tillbaka för ett nytt ställningstagande, det vill säga att Svenska kyrkan med självklarhet tar avstånd från all form av verksamhet som syftar till att ”bota” eller omprogrammera sexuell läggning och/eller könsidentitet.

Vi täcker till en lucka på vägen mot att än fler präster frivilligt ansluter sig till linjen att med glädje viga samkönade par. Svenska kyrkan kan vara än mer tydlig än det som sades i biskopsmötets uttalande och det underlättar i nästa steg för kyrkoherdar som har att försvara både diskrimineringslag och att värna alla människors lika värde i sina arbetslag, församlingsgemenskaper och i samhället i stort.

Göteborg och Halmstad den 11 juli 2022

Tomas Rosenlundh (ÖKA)

Karin Janfalk (ÖKA)